

IN THE NAME OF HEALTH AND SAFETY

By Fr John Theodosion

As I sit down write this article, I have been listening to many of the daily press conferences of Governor Murphy. Over the past few days, there has been discussion of reopening the economy and what is going to open, and when things will be reopened. I have to say, that I found it odd, that along with food stores, hardware stores and drug stores, that liquor stores were considered essential. However, churches were not considered essential. I know that churches are places where large groups of people tend to gather in close proximity, but it did seem odd to me that liquor stores were more essential than churches.

I also learned that one of the first nonessential places to reopen will be golf courses. Again, I find it odd. I also heard that in Greece the hair salons will open before the churches. In my opinion... another oddity.

When times are uncertain people need their faith more than ever. When we think about it, all the best doctors and researchers have not been able to find a cure for this yet. All of the government officials have not been able to stop or even slow down the spread of the virus.

We, of course, have been obedient to our leaders and have followed all of the social distancing regulations and we have closed out the faithful and kept them away from church except for online services. We have done our best to maintain our relationships with our people even with all of these limitations. In fact, I believe that we had more participation in our services because of our online presence this year than we would have if the churches had not been closed.

Having said all this, I have been sheltering in place and following all the protocols in order to be safe and keep my family and all those around me safe. In fact, I think I may buy stock in the hand lotion company since my hands are so dry from washing them so much.

In all seriousness, when I look at all the things our leaders have been telling us it seems that faith in God and His dominion over all of creation has been left out of all the provisions that have been put in place. It seems that now the churches are closed and the people are not supposed to gather, but why can't the people come in to light a candle and pray? Would that

be bad for them or for society? The mentality which is being conveyed here is that our faith and the sacramental life of the church is somehow optional and unnecessary. That communion is unnecessary, marriage, unction, confession, and baptisms are all unnecessary. If they can be adapted or changed to somehow fit our health and safety protocols then we can allow our people to have them but otherwise, participation in the church and faith and sacraments is bad for you and those around you.

It has happened many times in the life of the church that Christians have been driven “underground” because of persecutions by governments or other entities. What we are hearing now is not that we are being outlawed as a faith but that it seems that what we do and our way of conveying our faith and living our faith has been temporarily outlawed. This concerns me because I don’t know what our church will look like when all this is in the past. We may have to contend with legislation that dictates how we express and live our faith in the name of protecting us from our faith which has been practiced for 2000 years. We may have to go “underground” to engage in and live our faith.

I am certainly not suggesting that we should rebel against our civil leaders who I believe are doing their best to protect us and keep us safe. I am however, reminding our people to think critically about what we are being told and to remember that our church is a sacramental church which means we have contact with God through Holy Communion, Holy Confession, Holy Unction, Holy Water, etc. If we cease to have contact with God and each other for the long run because we are practicing social distancing, then we will cease to be the Orthodox Church. We could wind up being a people who are trying to live our faith without our church, but that is an oxymoron. It cannot be. The sacramental life of the church is essential to living our Orthodox Faith. Without the sacraments and without the gathering of the people we change our faith and we cease to be the Orthodox Church.

Friends, I bring this to your attention because we are in danger of unwittingly giving up our Orthodox Faith in the name of safety or health. As if being an Orthodox Christian and living our faith was something dangerous or unhealthy. It is my prayer that the pandemic passes and that we go back to life as it was before all this happened, but I think it will be like things were after the 9/11 attacks in 2004. The world will be altered our lives will be altered but we should not allow our Orthodox Faith or the way we live it to be altered.

Γράφοντας αυτό το άρθρο, ακούω τις πολλές καθημερινές συνεντεύξεις τύπου από τον Κυβερνήτη Murphy. Τις τελευταίες ημέρες, γίνονται συζητήσεις για το άνοιγμα της οικονομίας και τι θα συμβεί, και τότε θα ανοίξουν όλα και πάλι. Πρέπει να πω, πως το βρίσκω παράξενο, μαζί με καταστήματα τροφίμων, καταστήματα εργαλείων και φαρμακείων, ότι και τα καταστήματα που πωλούν οινοπνευματώδη θεωρήθηκαν πρώτης ανάγκης. Αντίθετα, οι εκκλησίες δεν θεωρήθηκαν βασικής ανάγκης. Το γνωρίζω ότι οι εκκλησίες είναι μέρη όπου μεγάλες ομάδες ανθρώπων συγκεντρώνονται σε κοντινή απόσταση ο ένας από τον άλλο, αλλά μου φάνηκε πράγματι περίεργο ότι τα καταστήματα που πωλούν οινοπνευματώδη ήταν πιο αναγκαία από τις εκκλησίες.

Επίσης έμαθα ότι ένα από τα μη βασικά μέρη που ανοίγουν είναι τα γήπεδα του γκολφ. Και πάλι το βρίσκω παράδοξο. Επίσης άκουσα πως στην Ελλάδα τα κομμωτήρια άνοιξαν πριν από τις εκκλησίες. Κατά την γνώμη μου, άλλο ένα παράδοξο.

Όταν οι καιροί είναι αβέβαιοι, οι άνθρωποι χρειάζονται την πίστη τους περισσότερο από ποτέ. Όταν το σκεφτούμε, όλοι οι καλύτεροι γιατροί και ερευνητές δεν έχουν καταφέρει ακόμη να βρουν μια θεραπεία γι αυτόν τον ιό ακόμη. Οι κυβερνητικοί αξιωματούχοι δεν έχουν καταφέρει να σταματήσουν την εξάπλωση του ιού αυτού.

Εμείς, φυσικά, πειθαρχούμε σε ότι μας ζήτησαν οι ηγέτες μας και ακολουθούμε όλους τους κανονισμούς κοινωνικής απόστασης και έχουμε αποκλείσει τους πιστούς και τους κρατούμε μακριά από την εκκλησία με εξαίρεση τις διαδικτυακές λειτουργίες. Κάνουμε το καλύτερο που μπορούμε για να διατηρήσουμε τη σχέση μας με τους ανθρώπους μας ακόμη και με όλους αυτούς τους περιορισμούς. Μάλιστα, πιστεύω πως είχαμε περισσότερη συμμετοχή στις λειτουργίες στο διαδίκτυο από ότι θα είχαμε αν οι εκκλησίες δεν είχαν κλείσει.

Έχοντας αναφέρει όλα αυτά, παραμένω και εγώ στην προστασία του σπιτιού μου και ακολουθώ όλα τα πρωτόκολλα για να παραμείνω ασφαλής και να κρατήσω την οικογένειά μου και όλους γύρω μου ασφαλείς. Μάλιστα, ίσως αγοράσω χονδρική την κρέμα χεριών αφού τα χέρια μου είναι τόσο ξηρά από το πολύ πλύσιμο.

Με όλη την σοβαρότητα, όταν παρατηρώ όλα αυτά που οι κυβερνώντες μας λένε, μου φαίνεται πως η πίστη στον Θεό και η κυριότητά Του σε όλη τη δημιουργία έχει μείνει έξω από όλα όσα φρόντισαν να τακτοποιήσουν. Φαίνεται σαν να είναι οι εκκλησίες κλειστές τώρα και ότι οι άνθρωποι δεν πρέπει να συναντώνται όλοι μαζί, αλλά γιατί δεν μπορούν να έλθουν μέσα να ανάψουν ένα κερί και να προσευχηθούν; Θα έβλαπταν τον εαυτό τους ή την κοινωνία; Το μήνυμα που μεταδίδεται εδώ είναι ότι η πίστη μας και η ιερή ζωή της εκκλησίας

είναι προαιρετική και μη αναγκαία. Ότι η θεία κοινωνία δεν είναι απαραίτητη, ο γάμος, το χρίσμα, η εξομολόγηση και η βάπτισμα είναι όλα μη αναγκαία. Αν θα μπορούσαν να αλλάξουν ή να προσαρμοστούν στα πρωτόκολλα υγείας και ασφάλειας, τότε μπορούμε να επιτρέψουμε στον κόσμο να τα έχει, αλλιώς, η συμμετοχή στην εκκλησία και την πίστη και τα μυστήρια κάνει κακό σε εσένα και τους γύρω σου.

Έχει συμβεί πολλές φορές στη ζωή της εκκλησίας οι Χριστιανοί να οδηγούνται «υπόγεια» εξαιτίας των διωγμών από κυβερνήσεις ή άλλους φορείς. Αυτό που ακούμε τώρα είναι ότι δεν απαγορεύεται η πίστις μας αλλά φαίνεται πως ό,τι κάνουμε και ο τρόπος που εφαρμόζουμε την πίστη μας και ζούμε με την πίστη μας έχει προσωρινά απαγορευτεί. Αυτό με ανησυχεί γιατί δεν ξέρω πώς θα μοιάζει η εκκλησία μας όταν όλα αυτά θα είναι στο παρελθόν. Ίσως χρειαστεί να παλαίψουμε με τη νομοθεσία που θα ορίζει τον τρόπο που θα εκφράζουμε και θα ζούμε την πίστη μας εν ονόματι της προστασίας μας από την πίστη μας την οποία εξασκούμε εδώ και 2000 χρόνια. Ίσως χρειαστεί να πάμε «υπόγεια» για να ζήσουμε σύμφωνα με την πίστη μας.

Και βέβαια δεν προτείνω να επαναστατήσουμε εναντίον των πολιτικών αρχηγών μας οι οποίοι πιστεύω κάνουν ότι καλύτερο μπορούν να μας προστατεύουν και να μας κρατούν ασφαλείς. Όμως υπενθυμίζω στους πιστούς μας να έχουν κριτική σκέψη σε ότι μας λέγεται και να θυμόμαστε ότι η εκκλησία μας είναι ιερή εκκλησία που σημαίνει ότι έχουμε επικοινωνία με τον Θεό μέσω της Θείας Κοινωνίας, της Ιεράς Εξομολόγησης, του Ιερού Ευχελαίου, του Αγιασμού, κλπ. Εάν πάψουμε να έχουμε επικοινωνία με τον Θεό και μεταξύ μας λόγω της κοινωνικής απόστασης που εξασκούμε, τότε θα πάψουμε να είμαστε η Ορθόδοξη Εκκλησία. Θα μπορούσαμε να καταλήξουμε να είμαστε λαός που προσπαθεί να ζήσει την πίστη του χωρίς την εκκλησία μας, αλλά αυτό είναι ένα οξύμωρο. Δεν μπορεί να γίνει. Η ιερή ζωή της εκκλησίας είναι απαραίτητη για να ζήσουμε με Ορθόδοξη Πίστη. Χωρίς τις ιερές λειτουργίες και χωρίς τη μάζωξη των ανθρώπων αλλάζουμε την πίστη μας και παύουμε να είμαστε η Ορθόδοξη Εκκλησία.

Φίλοι / φίλες, τα φέρνω αυτά στην προσοχή σας επειδή κινδυνεύουμε άθελά μας να παραδώσουμε την Ορθόδοξη Πίστη στο όνομα της ασφάλειας ή υγείας. Ως να ήταν κάτι επικίνδυνο ή ανθυγιεινό το να είσαι Ορθόδοξος Χριστιανός και να ζούμε την πίστη μας. Προσεύχομαι η πανδημία να περάσει και να επιστρέψουμε στη ζωή όπως ήταν πριν όλο αυτό συμβεί, αλλά νομίζω πως θα είναι όπως την εποχή μετά τις επιθέσεις της 11^{ης} Σεπτεμβρίου του 2004. Ο κόσμος θα αλλάξει, οι ζωές μας θα αλλάξουν αλλά δεν πρέπει να επιτρέψουμε η Ορθόδοξη Πίστη μας ή ο τρόπος που ζούμε να αλλάξουν.

Adaptation by Maria Kiritsis, HAS Teacher

